

SOCIALISTISK FOLKEPARTIS POLITIK HER OG NU

Arbejdsprogrammet vedtaget på partiets 3. kongres, oktober 1963

Udsendt af Socialistisk Folkeparti Maj 1964

Socialistisk Folkepartis 3. kongres i oktober 1963 vedtog partiets arbejdsprogram, som offentliggøres her. Mens principprogrammet (også vedtaget på 3. kongres) fastslår partiets principielle ståsted og trækker de langsigtede perspektiver op for dets virke, angiver arbejdsprogrammet de konkrete mål, som partiet arbejder på at få realiseret her og nu. De krav, der opstilles i arbejdsprogrammet, er alle indenfor det umiddelbart muligens grænser. Deres gennemførelse forudsætter ikke, at der først er skabt et socialistisk samfund. De kan føres ud i livet i morgen, hvis et flertal på tinge vil det. Dermed skabes der ikke socialisme, men mange skævheder og uretfærdigheder bringes ud af verden, profitøkonomien antastes på visse væsentlige punkter, og der lægges et grundlag for en ny inden- og udenrigspolitik herhjemme.

Hvornår de i arbejdsprogrammet opstillede krav bliver gennemført, afhænger derfor i sidste instans af politisk kampmod. Flertallet i folketinget skaffes ikke ved at give efter for borgerlig politik og agitation, men ved at arbejderbevægelsen udviser dristighed og vilje til at sætte en politik med socialistiske perspektiver op imod en borgerlig politik, der indadtil er asocial og udadtil bygger på alliancer med alt reaktionært.

Socialistisk Folkepartis arbejdsprogram er ledetråden for partiets politiske virksomhed på det nuværende trin af udviklingen. Partiet forpligter sig overfor offentligheden til at sætte alle kræfter ind på at få arbejdsprogrammet gennemført indenfor overskuelig fremtid. At styrke SF, er ensbetydende med at skabe grundlaget for at realisere de krav, der fremføres i SF's arbejdsprogram.

FOR FRED SAMEKSISTENS OG AFRUSTNING

VERDENSFREDENS BEVARELSE er tidens vigtigste spørgsmål. Dansk udenrigspolitik må derfor aktivt medvirke til international afspænding og forebyggelse af krig.

International afspænding

Kernevåbenforsøg må standses. Moskva-aftalen er et stort fremskridt. Den bør underskrives af alle nationer og udvides til også at omfatte kernevåbenforsøg under jorden. Danmark må fordømme prøvesprængninger, uanset hvor de foretages, og uanset hvem der foretager dem. Den danske befolkning må oplyses om mængden og følgerne af det radioaktive nedfald, bl. a. gennem populært anlagte, landsomfattende kampagner og øget skoleundervisning på dette område. Ethvert skridt imod en verdensomspændende nedrustning eller blot en begrænsning af rustningerne må støttes. Der må bl. a. i Centraleuropa og Skandinavien skabes atomfrie, militært udtyndede eller afrustedes zoner. Til en afspænding vil også medvirke, at Danmark anerkender DDR og Oder-Neissegrænsen. Danmark må modsætte sig en yderligere spredning af kernevåben og i givet fald standse planen om at udvikle NATO til en atommagt gennem sit veto.

De forenede nationer

I FN må Danmark arbejde for, at alle verdens lande bliver medlemmer. Folkerepublikken Kina skal indtage sin retmæssige plads i Sikkerhedsrådet. Amerikanernes dominerende plads i FNs administration må modvirkes. Alle forsøg på at udhule generalsekretærens beføjelser må afvises. Danmark må positivt overveje at deltage i en FN- styrke, således at FN får øget mulighed for at gribe mæglende og fredsbevarende ind i en række internationale konflikter. Danmark må i FN frigøre sig fra sine allieredes stor-magtsinteresser og følge en selvstændig og uafhængig linie. SF vil arbejde for at styrke FN i den danske befolknings bevidsthed, og staten må støtte oplysningsvirksomheden om FN.

Dansk afrustning

Oprustningen og blokpolitikken er en fare for freden og umuliggør den på længere sigt. Danmark må derfor frigøre sig for NATO og erklære sig neutral. SF må ikke stemme for en udenrigspolitik, der indebærer en godkendelse af NATO. Der må ikke findes kernevåben på dansk område. De amerikanske baser på Grønland og de tyske NATO- depoter i Jylland må trækkes tilbage. Det dansk-tyske militærsamarbejde må opgives. Danmark må afruste. SF vil ikke stemme for bevillinger til militære eller halvmilitære formål.

Udviklingslandene

Danmark må arbejde for kolonisystemets endelige afvikling og modvirke enhver tendens til nykolonialisme. Danmark må derfor i FN rejse spørgsmålet om Sydvestafrikas frigørelse fra Sydafrika. Danmark må vedtage importforbud mod sydafrikanske varer og arbejde for, at andre lande gør det samme. Danmark bør støtte frihedsbevægelsen i Angola, bl. a. gennem humanitær hjælpeaktion for frihedskampens mange flygtninge. Danmark bør støtte bestræbelserne for internationalt at stabilisere råvarepriserne. I løbet af de nærmeste år må Danmark nå til at yde én procent af nationalproduktet i ulandshjælp som foreslået af FN.

Økonomisk samarbejde

Fællesmarkedet løser ikke de økonomiske og politiske samarbejdsproblemer i Europa. Danmark skal holde sig udenfor Fællesmarkedet og gennem nordisk samarbejde og EFTA varetage sine interesser og virke for friere verdenshandel. Danmark må støtte bestræbelserne for at skabe et tidssvarende internationalt betalingssystem. Planerne om at skabe en international landbrugsordning må nøje overvejes.

Norden

Samarbejdet mellem de nordiske lande må nu udbygges gennem samordning af udenrigshandelen. Derved udnyttes Nordens stilling som en af verdensmarkedets store købere. Nordisk Råds arbejde bør forbedres. De nordiske landes lovgivning koordineres i størst mulig udstrækning. Gennem Nordisk Råd og gennem møder på regeringsplan søges Nordens udenrigspolitik koordineret. Det økonomiske samarbejde bør udbygges på områder som produktion, forskning og uddannelse, finansielle og valutariske forhold, oprettelsen af en investeringsbank, udarbejdelsen af fælles konkurrencevilkår og trust- og monopollove. De nordiske lande bør proklameres som neutral og atomfri zone med særlige forpligtelser overfor FN.

FAGBEVÆGELSE OG POLITIK

Det er fagbevægelsens opgave med et socialistisk perspektiv at sikre sine medlemmer arbejde, gode arbejdsforhold, stigende realløn og i øvrigt større part af samfundsgoderne. Intet i den økonomiske og den politiske udvikling er den uvedkommende, den er med til at varetage arbejderbefolkningens interesser i spørgsmål som arbejdsret, prisudvikling, skatter, sociallovgivning, boliger og huslejespørgsmål, jordpolitik, folketingets sammensætning o. m. a. Den kamp er en del af den samlede arbejderbevægelses kamp.

Fagbevægelsen bør i sine organisationer forene alle lønarbejdere, alle funktionærer og tjenestemænd. Dens struktur kan med karteldannelser som et overgangsled til industriforbund tilpasses udviklingens krav.

Lovene om mægling i arbejdsstridigheder og den faste voldgiftsret der ensidigt varetager arbejdsgivernes interesser må ophæves ligesom fagbevægelsen bør opsiges hovedaftalen, idet dens bestemmelser om arbejdsgivernes ret til alene at lede og fordele arbejdet er udemokratiske.

Der må indføres industrielt demokrati. Den nu opsagte aftale om samarbejdsudvalg må afløses af en bedriftsråds ordning der sikrer arbejderne medbestemmelse på virksomhedernes drift og økonomiske forhold, ligesom alle tillidsrepræsentanter må sikres en effektiv beskyttelse. Bedriftsrådsordningen må straks indføres i statslige, kommunale, koncessionerede

virksomheder og den offentlige administration.

Vilkårene for fagbevægelsens arbejde og kamp undergår forandringer.

Overenskomstafslutningernes resultater er igennem mange år delvis gjort illusoriske af prisstigninger og forskellige politiske indgreb. Derfor må fagbevægelsen sideløbende med de hævdevundne faglige kampmetoder også gennem politisk kamp varetage sine medlemmers interesser hvad angår reallønnen, sikring af den fulde beskæftigelse og samfundets sociale ydelser. Alt uden at organisationsfriheden og strejkeretten antastes eller det overlades til folketing og regering at fastsætte overenskomstafslutningernes vilkår.

Fagbevægelsens medlemmer må gennem urafstemninger selv afgøre sine løn- og arbejdsvilkår. Fagbevægelsen må selv råde over økonomer og statistikere til at undersøge den økonomiske udvikling.

Fagbevægelsen kan kun gennemføre sine krav når den også sikrer sig indflydelse på den politiske arbejderbevægelse og derigennem indflydelse på folketing og regering, som dens medlemstal, styrke og økonomi berettiger den til, og når dens ledende organer ophører med at være afhængige af socialdemokratiets partiapparat. Fagbevægelsen må være partipolitisk uafhængig for i dagens Danmark at løse sine opgaver til gavn for arbejderklassen.

EN SKATTEREFORM ER NØDVENDIG

Skatterne bør fordeles efter skatteevne, hvilket bl. a. indebærer, at beskatningen skal være progressiv. Dette er kun muligt, når en betydelig del af statens skatteindtægter opkræves i form af direkte skatter på indkomst og formue.

Balancen blev forrykket ved indførelsen af OMSen, som man end ikke placerede i detailledet, hvor den ville være lettere at administrere og desuden ville give større muligheder for at få korrekte oplysninger om erhvervsindkomsterne. Af denne og andre grunde er en virkelig skattereform nødvendig. Socialistisk Folkeparti vil især lægge vægt på følgende:

Omsætningsafgiften, der i særlig grad rammer den jævne befolknings forbrug, skal ophæves.

Effektiv ligning, hvilket bl. a. kan ske ved udbygning af kontrolloven og ved styrkelse af ligningsadministrationen, således at milliarder ikke som hidtil holdes udenfor selvangivelserne. *Skattefradragsreglen afskaffes*. Den gør skatteligningen besværlig og bekostelig, den hindrer en rimelig beskatning af de største indkomster, og den straffer skatteydere med svingende indkomster.

Opkrævning af skat ved kilden. Spørgsmålet om det fornuftige og gavnlige i at opkræve skat ved kilden bør fortsat være genstand for indgående undersøgelser; en kildeskat uden fradragsrettens afskaffelse afvises.

Præmiering af opsparing afskaffes, da dette system betyder, at præmierne til dem, der har evnen til at spare op, betales af de skatteydere, hvis indtægt ikke tillader opsparing.

Gaver til "veldædige" formål skal ikke kunne fradrages.

Lønmodtagerfradragene forenkles og ajourføres.

Reglerne om skattefrie afskrivninger forenkles og begrænses til højst 20 pct. årligt. Loven om henlæggelse til investeringsfonds samt reglerne om afskrivninger på bygninger og køb på bindende kontrakt tages op til revision.

Udgifter til reklame og repræsentation må kun fradrages som driftsudgift med 50 pct. Der indføres samtidig afgift på udenlandske firmaers reklamering i Danmark.

Den eksisterende lovgivning vedrørende kapitalvindingsskat skærpes ligesom reglerne vedrørende beskatning af avancer og tab ved salg af værdipapirer forenkles.

Aktieselskabsbeskatningen skærpes.

Beskatningsreglerne i forbindelse med dødsfald må tages op til revision.

Enligtstillede forsørgeres skattemæssige stilling forbedres. Spørgsmålet om yderligere kompensation for udgifter ved hustrus erhvervsarbejde samt om hustruens stilling til selvangivelsen tages op til afgørelse.

Der må tilstræbes en skattermessig ligestilling mellem *ejere af eenfamiliehuse* og *lejere i beboelsesejendomme*.

Skatteunddragelse ved skatteflugt til udlandet bringes til ophør.

En revision af loven om *forlystelsesaftgifter* vil være ønskelig.

UNDERVISNING UDDANNELSE OG FORSKNING

På grund af lange tiders unkladelser befinder Danmark sig i en uddannelseskrisse. 9-års undervisningspligt bør være minimum. Der er lærermangel. Der er for få skoler og højere læreanstalter. Den tekniske og faglige uddannelse er ikke fulgt med tiden. Socialistisk Folkeparti anser følgende væsentligere reformer og forbedringer for tvingende nødvendige:

1. *Skolebyggeriet forøges* og må have fortrinsstilling fremfor det privat erhvervsbyggeri. Antallet af undervisningslokaler må væsentlig forhøjes, så klassekvotienten bliver forsvarlig. Antallet af gymnasiepladser bør forøges, så behovet dækkes.
2. *Lærermangelen afhjælpes*. I hurtigste takt uddannes betydeligt flere lærere, såvel ved seminarier som ved universiteter. Af hensyn til de øgede krav, der stilles til lærerne i følge den nye skolelov, må der i takt med forbedringen af seminarieuddannelsen gives de ansatte lærere mulighed for en supplerende og videregående uddannelse i landsmålestok.
3. *Børnehaveklasse* bør oprettes i takt med forøgelsen af skolebyggeriet.
4. *Teknisk-faglig undervisning*. Dagskolen for lærlinge indføres nu fuldt ud. Mesterlæren suppleres i alle fag, afløses i visse fag af effektiv grunduddannelse og lærlingeværksteder. — Teknikumuddannelsen bringes op på højde med de krav, den tekniske udvikling og automatiseringen stiller.
5. *Oplæring af ikke-faglærte* og omskoling af arbejdere udvides og systematiseres.
6. *Højere læreanstalter*. Udbygningen af de højere læreanstalter og al videregående undervisning skal foregå efter en samlet plan. Planlægningen må omfatte en modernisering og yderligere demokratisering af uddannelsen. Den højere undervisning og forskning må sikres bedre arbejdsvilkår.
7. *Uddannelsens økonomiske grundlag*. Udvidelse af undervisningspligten nødvendiggør, at børnetilskud ydes forældrene til skolesøgende børn indtil disses fyldte 18. år. Derefter bør børnetilskuddet gå direkte over i studiehjælp. Midlerne til Ungdommens Uddannelsesfond må forøges, og der må arbejdes hen mod studieløn, så alle med lyst og evner kan få en uddannelse. Støtten til de studerende må reguleres i takt med antallet af studerende og prisstigningerne. Der må hurtigst muligt skaffes et tilstrækkeligt antal kollegiepladser.

Alle disse punkter kræver store, men strengt nødvendige investeringer, der må foretages i hurtig takt.

BOLIGEN EN MENNESKERET

Der er kun en vej ud af boligmangelen. Den hedder boligbyggeri. Det er en samfundsopgave at sikre boliger til alle, at de er gode og sunde, og at lejen er overkommelig. Det er regeringens, folketingets og kommunernes sag, at opgaven bliver løst.

40.000 nye boliger er det mindste, der skal bygges om året i de første år for at dække det nuværende boligbyggeri. Hertil kommer det byggeri, der skal til for at dække det behov, som opstår ved saneringen, som må fremskyndes stærkt.

Byggegrunde kan fremskaffes på rimelige vilkår, når kommunerne får forkøbsret til egnet jord, evt. ved ekspropriation, hvor vurderingsprisen lægges til grund. Sådanne byggegrunde skal ikke sælges, men stilles til rådighed på jordrentevilkår, hvorved fremtidig spekulation udelukkes.

Hurtigere og bedre byggeri sikres gennem byggeforskning, rationel tilrettelæggelse i landsmålestok og anvendelse også af utraditionelle byggemetoder.

Planlægning af nye boligområder skal ske i forbindelse med kommunerne og de almennyttige boligselskaber.

En statsboligfond oprettes til boligbyggeriets finansiering. Midlerne tilvejebringes ved udnyttelse af pensions- og efterlønsfonds, frivillig opsparing med boligret, ved indtægterne af kapitalvindingskatten o. a. Fonden skal finansiere det almennyttige byggeri og parcelhusbyggeriet.

Finansieringen af det almennyttige byggeri skal ske til fast lav rente. Herved kan en betydelig

del af boligudgifterne bringes ud af verden.

Byggeriet billiggøres i øvrigt gennem rentesækning, gennem indgreb mod monopoler og mestergrise og ved nationalisering af cement-, kalk- og teglværkstrusterne. Lavs- og faggrænser må ikke forsinke eller fordyre byggeriet.

Lejerne må beskyttes

Den nugældende huslejelov er kaotisk og yder ikke lejerne tilstrækkelig beskyttelse. Den må revideres fra grunden.

Huslejen bør være under kontrol og kun sættes i vejret, når øgede udgifter ved ejendommene gør det nødvendigt.

Nej til huslejeudligning. Det er urimeligt, at en tilfældig gruppe af befolkningen — lejerne i den ældre boligmasse — skal betale for skiftende regeringers asociale boligpolitik.

Beskyttelse mod urimelig opsigelse må bibeholdes.

Beboerrepræsentanterne må sikres *reel medbestemmelsesret*, også i de enkelte sociale boligselskaber.

Modernisering af ældre ejendomme må kun iværksættes med beboernes og huslejenævnenes godkendelse.

Lejerne i den privat boligmasse bør til enhver tid have *forkøbsret* til ejendomme og opnå ejerforhold på samme vilkår og betingelser som i det almennyttige boligbyggeri,

Boligen skal ikke være skatteobjekt. Bygningsbeskatningen bør afvikles hurtigt.

Huslejenævn i alle kommuner bør oprettes.

FAMILIE OG SOCIALPOLITIK

Danmark er endnu langt fra et velfærdssamfund. Der mangler boliger, hospitaler og sociale institutioner. De socialpolitiske udgifters andel af nationalindkomsten er ikke fulgt med den almindelige velstandsstigning. Socialistisk Folkepartis sigte er en indtægtsfordeling, så den enkelte sikres tryghed også i uproduktive perioder. Samtidig må der træffes effektive foranstaltninger til støtte for samfundets handicappede. Sociale ulykkestilfælde må forebygges, og revalideringsinstitutionerne udbygges, specielt med henblik på revalidering af sinker. De forskellige særforsoresgrene koordineres.

De nærmest påtrængende opgaver er følgende:

Fuld og varig beskæftigelse sikres alle.

Lige løn for lige arbejde gennemføres i fuldt omfang.

4 ugers betalt ferie årligt sikres alle lønmodtagere.

Retten til bolig anerkendes.

Børnetilskuddene forhøjes og fjernes fra skattelovgivningen. Tilskuddene udbetales direkte til forsørgeren, i regelen moderen.

Vuggestuer, børnehaver, fritidshjem og ungdomsklubber tilvejebringes i tilstrækkeligt omfang og skal have socialpædagogisk sigte.

Deltidsarbejde muliggøres for de kvinder, der ønsker det.

Børnebidragene til enlige forsørgere forhøjes, så de kommer til at udgøre 3/5 af, hvad det faktisk koster at have børn, formentlig for tiden ca. kr. 150,— mdl.

Børnebidraget udbetales forskudsvis af det offentlige og til forsørgeren uanset indtægt.

Svangerskabslovgivningen ændres, så afbrydelse tillades på såvel lægelig som social indikation. Mødrehjælpens muligheder for at hjælpe forøges.

Syge- og ulykkesforsikringen forbedres, særligt med henblik på dagpengenes størrelse.

Sygeforsikringsbidrag opkræves over skattebilletten. Staten og kommunerne afholder alle udgifter ved sygehusenes drift.

Hjemmehjælpsordningen bør udbygges hurtigst muligt.

Plejhjem for syge, svage og gamle bygges i fornødent omfang og drives af det offentlige ved kvalificeret arbejdskraft. Der bør tilstræbes at yde patienterne en tilværelse så nær den normale som muligt.

Hospitalsbyggeriet fremmes overalt i landet.

Folke- og invalidepensionerne forhøjes, inden man yder fuld folkepension til alle. Fradragsreglerne revideres, og aldersgrænsen nedsættes til 60 år for kvinder og 65 år for mænd.

Tillægspension ydes i form af efterløn eller på anden måde, indtil en samfundspension for alle på foreløbig 2/3 af en faglært arbejders gennemsnitlige årsfortjeneste kan gennemføres.

Oplysningspligt: De sociale udvalg får pligt til at oplyse om folks rettigheder.

Sygekasserne ophæves. Enhver sygdom betales af staten og udgifterne dækkes over skattevejen.

Revalideringsinstitutterne udbygges specielt med henblik på revalidering af sinkerne.

De forskellige særforborgsgrene koordineres.

PENGE OG PRISLOVGIVNING

Danmarks Nationalbank gøres til statsbank.

Telefonselskaberne overtages af staten og sammensluttet til et rigetelefonvæsen.

Forsikringsvæsenet reorganiseres således, at al lovpligtig forsikring efterhånden samles under et offentligt forsikringselskab.

Kreditinstitutionerne for byggeri og faste ejendomme søges reorganiseret og delvis sammenlagt med det mål at nå ensartet rentesats og undgå kurstab ved lån.

Bedre licitationsordning, som sikrer mod underhåndsaftaler, mestergrise o.l. Tvungen licitation ved alle betydelige offentlige arbejder og indkøb.

Pris- og avancelovgivningen udbygges. Der gives monopoltilsynet de fornødne materielle muligheder for at virke effektivt.

Forbrugeroplysningen sættes i system. Vildledende klarne og reklamelotterier forbydes ved lov.

LANDBRUGETS PROBLEMER

Som i næsten alle industrialiserede lande har man i Danmark forladt den liberale landbrugsøkonomi, indført reguleringer og støtteordninger. Disse har karakteren af kriseforanstaltninger og i reglen ikke tjent til varig forbedring af landbrugets kår. Der ydes nu landbrugerne en samfundsstøtte på omkring 1 milliard kroner årligt, dels direkte betalt af alle skatteydere, dels betalt gennem forhøjede priser på det indenlandske forbrug. Samfundets investering i landbruget bør i stedet for sådan støtte have konstruktivt fornyende sigte. Socialistisk Folkeparti foreslår som det vigtigste:

Produktionen og forædling

Offentlige billige lån til rationalisering af andelsvirksomheder i forarbejdningsleddet som mejerier, slagterier, konserverfabrikker, korntørringsanstalter o. a. Tilsvarende støtte til nye former for andelsvirksomhed, ikke mindst til fælles mekanisering, men også til strukturændrende driftsformer som fællesstalde o. a.

Afsætning

Oprettelse af et effektivt centralt salgsorgan for alle landbrugets produkter. I forbindelse hermed eksportkreditter, markedsanalyser, statsstøtte til afsætningsfremmende foranstaltninger.

Uddannelse

Betydelig udvidelse af forsknings- og forsøgsarbejdet. Realisering af beslutningen om bygning af landbohøjskole nummer 2. Større offentlig støtte til konsulent- og uddannelsesarbejdet. Fremtidig adkomst til en landbrugsejendom betinges af en egentlig landbrugsfaglig praktisk og teoretisk uddannelse.

Struktur

Ejeren af en landbrugsejendom skal have bopælspligt og selv kunne forestå driften. Sammenlægning af for små brug fremmes.

Finansiering

Statsforkøbsret til landbrugsejendomme til rimelig vurderingspris. Sådanne ejendomme såvel som udstyknings-ejendomme stilles med billige statslån til rådighed for unge landmænd på vilkår, at staten får tilbagekøbsret til samme pris. Statsstøtte til driftsforbedringer på den enkelte ejendom kan ydes mod, at der tinglyses en uopsigelig statsprioritet i ejendommen.

Beskatning

Jordværdibeskatning, baseret på jordens ydeevne og beliggenhed gennemføres i fuldt omfang.

LANDS- OG EGNSPLANLÆGNING

Danmark er under forvandling. Den industrielle udvikling er forstærket, og erhvervsstrukturen ændres hurtigt. De problemer, denne udvikling medfører, må løses ved lands- og egnsplanlægning, som må ledes og koordineres af en central planlægningsinstans. Først og fremmest må de offentlige anlæg og investeringer koordineres, og der må for den offentlige sektor udarbejdes investeringsprogrammer på kort- og langsiget. Denne planlægning bør i så vid udstrækning som muligt offentliggøres for derved at sikre befolkningen adgang til at diskutere og kontrollere disse afgørende spørgsmål.

OM ØKONOMISK SAMORDNING OG INVESTERINGER

Socialistisk Folkepartis politiske arbejdsprogram er af naturlige årsager opdelt i afsnit, der behandler hver sit område. De økonomiske virkninger af de foreslåede foranstaltninger og reformer er imidlertid snævert forbundne, og punkternes gennemførelse må derfor nøje samordnes. De har alle indvirkninger på hovednerven i samfundsökonomien og kan ikke gennemføres med held uden samlet vurdering af disse virkninger.

Vore hovedsynspunkter er følgende:

1. I det lange løb kan intet land, uanset samfundsform, opretholde større udgifter til forbrug og investering, end produktionen kan dække. En investeringsaktivitet og et forbrug ude af kontrol vil medføre fare for valutabalancen og for inflation.
2. Samordning af de forskellige dagsaktuelle økonomiske foranstaltninger må nødvendigvis foretages af det offentlige.
3. Forbruget og dermed produktion og investering bliver under kapitalismen bestemt af profitmotivet med reklamen som hjælpemiddel. Det er vort mål i stadig højere grad at fortrænge denne planløshed, dels ved samfundsmæssig ledelse af de private investeringer og dels gennem udvidelse af den offentlige sektor.
4. Påvirkningen af de private investeringers art og omfang skal fortrinsvis ske ad skattepolitisk vej, f.eks. ved at give afskrivningsmæssige fordele til samfundsgavnige investeringer og begrænset afskrivningsret til mindre ønskelige. Desuden ved konstruktiv egns- og landsplanlægning samt ved offentlige eksportkreditter og investeringslån, idet samfundet også ved ydelse heraf erhverver og bevarer et vist indseende med virksomheden.
5. Yderligere indflydelse på de private investeringer kan udøves gennem den indkøbspolitik, der drives af det offentlige, hvorved samfundsgavnige investeringer kan be-gunstiges.
6. Hvor den private investering under de nuværende samfundsforhold giver utilfredsstillende resultater, som f.eks. i boligbyggeriet, skal der ske en offentlig overtagelse af produktionsapparatet, som under samfundsmæssig ledelse investerer og udfører produktion i fornødent omfang.
7. Gennem forøgelse af de goder, der uden hensyn til folks erhverv og indtægt tilfalder alle samfundsborgere, fremkommer en bedre indkomstfordeling. En udvidelse af disse goders andel i indkomsten lettes gennem en øget offentlig investering.
8. Til en vel tilrettelagt investeringspolitik knytter sig en hensigtsmæssig finans-, rente- og kreditpolitik. Den nuværende høje rente er symptom på en mangelfuld finanspolitik. Som indledende skridt til ændringer på dette område må enkelte produktionsgrene nyde fordele af

en for dem fastsat lavere rente.

9. Det vil være naturligt, at økonomiministeriet omdannes til et ministerium for egentlig planlægning af landets investeringspolitik og finanspolitik og dermed for den nødvendige samordning.

NØDVENDIGE DEMOKRATISKE REFORMER

Uden samfundseje af de samfundsskabte værdier og uden økonomisk demokrati er folkestyrets forhold ikke tilfredsstillende. Men også uden dette tiltrænges der politiske, demokratiske reformer, hvoraf følgende er særligt påkrævede:

Valgloven bringes i overensstemmelse med grundloven, derved at spærrereglerne ophæves.

Indsamlingen af 10.000 underskrifter må gøres gældende for en hel valgperiode, og alle partier, der har fået godkendt underskrifterne til indenrigsministeriet, må have en selvfølgelig ret til at deltage i Danmarks Radios udsendelser i forbindelse med valg og folkeafstemninger på lige fod med de i folketinget repræsenterede partier.

Folketingets arbejdsformer forbedres og ved offentlig foranstaltning (i presse, radio, TV) gives der befolkningen bedre muligheder for at følge folketingets og regeringens arbejde.

Offentlighed i forvaltningen indføres i videst muligt omfang.

Grundlovens påbud om udformning af en *ministeransvarlighedslov* opfyldes.

Justitsministeriet dales, således at domstole og straffuldbyrdelse ikke mere hører under samme myndighed som politi og anklagemyndighed. Dommere må ikke rekrutteres blandt anklagemyndighedens jurister.

Politiske partier og blade forpligtes ved lov til *offentlig kontrolleret regnskabsaflæggelse*, så befolkningen er klar over, hvorfra de har midlerne til deres virksomhed.

Til yderligere bearbejdelse af en række afsnit pålagde kongressen hovedbestyrelsen at nedsætte udvalg. Det drejer sig punkterne vedrørende undervisning, uddannelse og forskning, landbrugets problemer og lands- og egnsplanlægningen samt om indkomstforhold.